

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

เคารพธรรม

ลูกศิษย์ หลวงตาครับ เครื่องมือเอกซเรย์ที่ว่าราคา ๓ ล้าน มีสองบริษัท ตอนนี้
เขากำลังทดลองเอามาใช้อยู่ ถ้าอันไหนดีเขาก็จะส่งเครื่องนั้น

หลวงตา เอามาใช้ทดลองดูทั้งสองบริษัทเหอ

ลูกศิษย์ ครับ การขายเครื่องมือแพทย์เขาให้ทดลองใช้ได้

หลวงตา มันมีอะไรแสดงจิต ๆ เอามาใช้ทั้งสอง ถ้าอันไหนดีก็เอา อันไม่ดีส่งคืน
มันยังงัยกัน

ลูกศิษย์ มันเป็นในแง่...

หลวงตา แง่ก็ไม่เหมาะ เราไม่เป็นแพทย์เรารู้ น้ำใจของคน เอนี่มาทดลองทั้ง
สอง ใครดีจะเอาอันนั้น ถ้าเรา ๆ ไม่ให้เอามาทดลองว่างั้นเลย จะให้มาทดลองอะไร ชัด
ฟังซิ ธรรมชัดอย่างนี้ ไม่ได้เป็นหมอก็รู้ น้ำใจเป็นของสำคัญ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ ที่
แสดงออกมานี้ออกมาจากน้ำใจ อันไหนดีไม่ดีเขาก็ซ้อก็ขายกันมานานพอแรงแล้ว แล้ว
อะไรโรงพยาบาลจะเอาของเขามาทดลอง เรายังไม่เชื่อนะว่าเอามาทำอย่างนี้ ยังไม่เชื่อ
นะ ดีไม่ดียังจะถามหมอดู มันเป็นยังงัยปฏิบัติต่อกัน อันนี้เรื่องหยาบ ๆ มันน่าจะรู้นี้แหละ
เครื่องมือเอกซเรย์ที่เอามาให้เอามาทดลอง ใครจะไปสละเวล่ำเวลาตลอดถึงเงินที่จะเอา
มา เครื่องนี้ก็ ๓ ล้านกว่านี้ ที่จะตกลงอย่างเดียวกันเลยละ ๓ ล้านกว่า แล้วเอาสอง
เครื่องมาแข่งกัน ให้เอามาใช้ที่โรงพยาบาล

โรงพยาบาลนี้ยิ่งใหญ่เกินไป ให้เขาเอาทั้งสองมาทดลอง อันไหนดีก็เอา อัน
ไหนไม่ดีส่งคืน ดูไม่ได้ฟังไม่ได้นะ นี่ละทำนทั้งหลายฟังเอานะ มันขวางไหมทดลองกัน
ก็เขาซื้อเขาขายมาทุกบริษัท ทดสอบกันอยู่ในโน้นก็พอ ไม่จำเป็นจะต้องเอามาทดลอง
อย่างนี้นะ อันนี้เป็นเรื่องหยาบ จะให้ทางนี้โทรไปถามดูโรงพยาบาลอีกทีหนึ่ง เรายังไม่
เชื่อนะที่พูดว่าอย่างนี้ ว่าเอามาทดลองดูทั้งสองเครื่อง ไม่เชื่อว่างั้นเลย หยาบมาก ไม่
เชื่อ บริษัทไหนเขาก็ซ้อก็ขายกันอย่างเปิดเผย ที่ไหนดีไม่ดีมันสืบมันสอบ ทราบทั้งนั้น
ละคนเรา อันไหนดีไม่ดี แล้วก็เอามาเลย จะเอาทั้งสองมาแข่งกันนี้ เครื่องนี้ดีเอาไว้
เครื่องนี้ไม่ดีเอาคืน โอ้ย ฟังไม่ได้นะ ถ้าอย่างเรานี้ไม่ขายให้เลยทั้ง ๆ ที่เตรียมมาขาย
มาทำอย่างนี้ไม่ขายให้เลย มันพิลึกเกินไปลูกค้าคนนี้นะ คนที่จะมาซื้อมันพิลึกเกินไป
ฟังไม่ได้เลย ไปได้คำพูดมาจากไหนว่า

ลูกศิษย์ หมอมาบอกครับผม

หลวงตา บอกว่ายังไง
 ลูกศิษย์ บอกแบบที่กราบเรียนครับผม
 หลวงตา แล้วเขาเอามาทดลองดูทั้งสอง
 ลูกศิษย์ ครับผม
 หลวงตา อยู่ ฟังไม่ได้นะ ดีไม่ดีเราจะให้เอาไว้ทั้งสองเลย เราจ่ายเงินให้ทั้งสอง
 เครื่องเลย นี่เหมาะสมมากนะ เราไม่เสียดายเงินยิ่งกว่าน้ำใจ ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ เรา
 จะจ่ายให้ทั้งสองเลย อย่าทำอย่างนี้ต่อไปอีกเราจะว่าอย่างนี้นะ โห้ย ไม่ได้นะ
 ลูกศิษย์ เขาเป็นระบบการซื้อเครื่องมือแพทย์ครับ
 หลวงตา ระบบก็ระบบเถอะ เถียงกันวันยังค่ำ ไม่มีอะไรเหนือธรรมไปได้ละ ใคร
 ฟังดูซินะ
 ลูกศิษย์ ซื้อไว้สองเครื่องมันจะเกิน ซื้อเครื่องเดียวพอ
 หลวงตา เอ้า พัดกันตาใส ๆ คึกคักใส่กันอย่างนี้ม ๆ นี่ละ เข้าใจไหม ไม่ได้ ถ้า
 เป็นจริง ๆ เราจะรับไว้ทั้งสองเลย น้ำใจเป็นของสำคัญ ต่อไปเราจะสั่งอีก หมออย่าทำ
 อย่างนี้เป็นอันขาดถ้ายังมาเกี่ยวข้องกับเราอยู่ เราทนไม่ได้นะ เห็นคนหนึ่งเอามา
 ทดลองแล้วเอากลับคืนนี้ดูไม่ได้จริง ๆ เข้าใจไหม มันเสียขนาดไหนน้ำใจคน อะไรจะ
 ยิ่งกว่าน้ำใจ น้ำใจเป็นของสำคัญมาก น้ำเงินน้ำทองสิ่งของสู้น้ำใจไม่ได้นะ ต้องดูน้ำใจ
 กัน เรายังแน่ใจอยู่ว่า ไม่เอามา ที่จะเอามาทั้งสองเครื่องมาแข่งกันแล้ว เครื่องหนึ่งดี
 กว่าเอาไว้ เครื่องหนึ่งเอากลับนี้ ท่านทั้งหลายฟังซินะ มันพิลึกเกินไปเราฟังไม่ได้ จะสืบ
 เดี่ยวนี้ละนะ ถ้าสืบเป็นจริง ๆ แล้วเราจะเอาไว้ทั้งสองเครื่องเลย จะไม่ให้ส่งคืน แล้วต่อ
 ไปจะไม่ให้ทำอย่างนี้เป็นอันขาด เห็นไหมละ คึกคักไหมละ

นี่ละกิริยาของธรรมที่ออกมาจากความจริง เป็นอย่างนี้ละ ท่านทั้งหลายฟังเอา
 นะ อย่ามาฟังแต่เสียงโวกั๊ว ๆ นะ พลังของธรรมออกมา เหมือนเราฟันไม้โป๊ก ๆ อัน
 ไหนที่เราจะขอยเรากี่ขอย ไม่ได้ยินเสียงใช้ไหม อันไหนที่ควรโป๊ก ๆ ก็โป๊ก ๆ เขาก็ทำ
 ประโยชน์อันนี้แหละ ใครไปถือศีลถือสากับค่อยหันค่อยขอย แล้วก็ฟันโป๊ก ๆ เป๊ก ๆ
 ใครจะไปถือศีลถือสา เหตุการณ์ของมันที่จะควรทำหน้าที่เบาโย่ง มีกันอยู่รู้กันอยู่ทั่วโลก
 ใช้ไหมละ อันนี้ก็เหมือนกัน ธรรมเป็นอย่างนั้น นี้จะให้ใครเดี๋ยวนี้ ให้สืบให้ถามเดี๋ยวนี้
 ถ้าเอามาแข่งอย่างนี้เราจะรับไว้ทั้งสองเลยไม่ให้ส่งคืน เสียน้ำใจนี้เสียมากจริง ๆ นะ
 แล้วเสียบอบช้ำไปนานด้วย

จะระบอบไหนก็ระบอบ ระบอบไหนก็ให้รู้ออกหมดถ้าเป็นระบอบอย่างนี้นะ
 มาเกี่ยวกับเรา เราไม่เล่นด้วย ไม่ให้ทำอย่างนี้ ระบอบระแบบอะไร ระบอบบ้าอะไรก็ไม่
 รู้ หรือกิริยาของเราเขาก็ว่าบ้าหรือ ว่าก็ช่างเขา เอาเหตุเอาผลกันชิมันถึงถูก เอาไป

เดี๋ยวนี้ไปถามดู เอาความมาเดี๋ยวนี้ เราจะส่งไปโรงพยาบาลเดี๋ยวนี้เลย ไปให้ได้ความ มา ถ้าเอาทั้งสองเครื่องมาแข่งกันแล้ว เราไม่ให้กลับคืนทั้งสอง เราเอาทั้งสองเลย โอ้ ๆ สะเทือนใจ อะไรจะยิ่งกว่าน้ำใจจะ โลกอันนี้ไม่มีอะไรเหนือน้ำใจ คอยฟัง ยังไงก็เป็น อย่างนั้นไม่ได้ จะเป็นอย่างไรแน่ ๆ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็พวกตาบอดทั้งหมดแหละ เราจะ เอาตาดีเข้าไปใส่ ตาเราไม่พอไปหายืมตามา ใครตาดีเอามาช่วยเรา ให้เอาไว้ทั้งสองเลย เอ้า คอยฟัง มันฟังไม่ได้เลยเอาทั้งสองเครื่องมาทดลองกัน มันพิลึกกึกกือ ถ้าอยู่ในโรง พยาบาลเดียวกัน หรืออยู่ในเมืองนี้เอามาทดลองใกล้ ๆ นี่ก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง นู่นอยู่ นู้นแล้วเอามาทดลอง มันฟังไม่ขึ้นเลย อย่าให้ฟังเถอะ

ลูกศิษย์ ได้ความแล้วครับ เครื่องมืออันนี้เป็นของบริษัทเดียว แต่เครื่องมือมี แบบหนึ่ง แบบสอง เขาให้ทดลองใช้ แล้วแต่โรงพยาบาลจะชอบแบบหนึ่งหรือแบบสอง แต่เป็นของบริษัทเดียวกัน

หลวงตา เอ้อ ถ้าเป็นบริษัทเดียวกันเราไม่ว่า ถ้าเป็นคนละบริษัท ฟังไม่ได้เลย นี่ มันก็เข้าใจด้วยกันใช่ไหม ก็เจ้าของเดียวกันจะเอาอะไรไปทดลองเอาไปเถอะเราไม่ว่า เห็นด้วยไหมละ ก็อย่างนั้นซี

ลูกศิษย์ เครื่องที่เอามาสำหรับหมอดทดลองใช้ ชอบแบบไหนก็เอาแบบนั้นครับ

หลวงตา ไม่ขัด ถ้าขัดก็ขัดจริง ๆ อย่างว่า เอะละไม่มีปัญหาอะไร ก็ของเขานัน เดียวกัน อันนี้ ๆ เอาไปลองดู ก็ของอันเดียวกันจะมีอะไร ถ้าเป็นของคนต่อคน โอ้ย ไม่ ได้นะขัดมากเทียว อย่างของเราเขาจะให้เอาไปแข่ง ไม่เอาไปวางใจเลย นี่ละเรื่องคติโลก คติธรรมเป็นอย่างนี้ อะไรที่มันขัดกันก็รู้ทันที เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้นตรงแนว ไม่เอียง โน้นเอียงนี้ ตรงแนวเลย ถ้าเอียงปั๊บ นั่นเรื่องของกิเลส เรื่องกิเลสคือความเห็นแก่ตัว เรื่องของกิเลสต้องเป็นความเห็นแก่ตัววันยังค่ำ ไม่มีจะเห็นแก่ผู้อื่นผู้ใดละ ถ้าธรรมแล้ว เสมอเลย เสมอตลอด นี่เรียกว่าธรรม ยกตัวอย่างที่หลวงตากก็ได้ปฏิบัติมาแล้วต่อที่เปิดเผย ไม่ใช่ลำพังตัวเองที่เป็นอยู่ในใจ แม้มาภายนอกก็แสดงให้เห็นเรื่องความเป็นธรรม เราเคารพธรรม นี่เคยพูดให้ลูกศิษย์ฟังแล้วแต่มันเป็นคติได้ดี

เราเขียนหนังสืออยู่ที่กระท้อบ ไม่ใช้กุฏิหลังนี้ เป็นกระท้อบเล็ก ๆ นาฬิกาวางไว้ ข้าง ๆ เพราะการทำข้อวัตรปฏิบัติกับพระกับเณร เรากับพระกับเณร เสมอกันอย่าง น้อย มากกว่านั้นเราจึงจะหนักมือกว่า สอดส่องทุกสิ่งการทำข้อวัตรปฏิบัติ ไม่ใช่จะ ปล่อยให้พระเณรทำแล้วเราย่อยสบาย ถือเป็นผู้ใหญ่ โอ้ย ไม่ได้นะเรา เหมือนกันกับ พระกับเณร มากกว่านั้นยังสอดส่องซอกแซกอีก วันนั้นเราเขียนหนังสืออยู่ คือปรกติ บ่าย ๔ โมงปิดกวาด เราเป็นคนสั่งแล้วต้องปฏิบัติอย่างนั้นทั้งนั้นเลย ตายตัว ถ้าไม่สั่ง

ใหม่แล้วก็ต้องเป็นอย่างนั้น เช่น บ่าย ๓ โมง ต้องเป็น ๓ โมงตลอด ถ้าไม่สั่งแก้ไขหรือตามเวล่ำเวลาที่ควรจะเปลี่ยนแปลง ถ้า ๔ โมงก็ ๔ โมง

วันนั้นเผชิญเราเขียนหนังสืออยู่นั้น มองดูนาฬิกาถึงเวลาปิดกวาด เพราะเราปิดกวาดเหมือนพระเณรทั้งหลายนี่นะ พอมองดูนาฬิกาได้เวลาแล้ว ปู๊ปปี้บออกเลย จับไม้กวาดได้กวาดแต่ข้างในออกมา นึกว่าได้เวลา ๔ โมงแล้ว มันเข้าใจผิด เจ้าของเป็นบ้า ปู๊ปปี้บลงเลย คว่ำไม้กวาดก็กวาดข้างในของเจ้าของเสร็จแล้วก็กวาดออกมา ๆ หน้าศาลาช่องนั้น เณรก็เณรจรวดเรานี้แหละ เณรนี้มันเป็นลูกพระมาตั้งแต่เป็นเด็ก มันเป็นหลานของท่านสุพัฒน์ อุคุต บ้านต้ายนี้ ท่านสุพัฒน์ อุคุต เอามามอบให้เราตั้งแต่เป็นเด็กเป็นเณรนั่นแหละ มันก็เป็นเณรอยู่ในวัดนี้ วันนั้นมันรักษาศาลา คือตอนนั้นแขกคนไม่ได้มาก ข้อวัตรปฏิบัติของพระเณรจึงเรียบราบ ๆ ตลอดเวลา ไม่มีใครเข้ามาจู้จี้จ้าน มีแต่พระแต่เณร

พอถึงเวลาก็บึ้งบึ้งกวาดออกมาถึงหน้าศาลานี้ เณรมันคงจะรำคาญทำ มันเห็นอาจารย์เป็นบ้า เป็นบ้ายังไม่แล้วด้วยนะ ยังแผลงบ้าอีกนะ พอออกมาเณรมันคงรำคาญมันก็เลยเอาไม้กวาดไปกวาดหน้าศาลา เณร เรว่าอย่างนั้นนะ พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ ใครจะกุสลาใคร ถึงเวล่ำเวลาทำไมไม่รู้เวล่ำเวลาปิดกวาด กำหนดกฎเกณฑ์ให้เรียบร้อยแล้วเคลื่อนคลาดไปได้ยังไง ว่าให้เณรนะ เณรก็เลยตอบมา มันฟังได้บ้าย ๓ โมง ๒๐ นาที ว่างั้นนะเณร คือ ๔ โมงปิดกวาด แต่มันฟัง ๓ โมงกว่าเราออกก่อนแล้ว เณรมันว่าฟังได้บ้าย ๓ โมง ๒๐ นาที หือ ขึ้นทันทีเลยนะ กำลังแผดอยู่นะ หือ ว่าอีกนะ นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที

โหย อย่างนั้นหยุด ๆ เห็นไหมเอากันเดี๋ยวนั้นนะ ให้หยุด พระอย่าให้มากกวาดเดี่ยวเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะพาเป็นบ้าไปทั้งวัดนะ เราจะไปแก้บ้าของเรา เดินก๊ก ๆ กลับ เณรคงจะหัวเราะ เห็นไหมละเป็นไฟอยู่อย่างนั้น พอทางนั้นพูดถูกบ้ายอมรับบ้ายเลย แสดงว่าเราผิดร้อยประตู เข้าใจไหม จึงต้องบอก ที่เรว่าพระมันตายกันหมดวัดหรือ ใครจะกุสลาใครมันตายกันหมดวัด ถ้าไม่ตายไม่เห็นใครมาปิดกวาดวะ พอเณรบอกว่าฟังได้บ้าย ๓ โมง ๒๐ นาที หือ ขึ้นทันที เราผิดร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เอา หยุด ๆ ให้รีบบอกพระนะอย่าให้มาปิดกวาด เดี่ยวเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าเรา แล้วก็เดินก๊ก ๆ กลับเลย เณรมันคงจะหัวเราะละ นี่ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ คิคคักบ้ากับคิคคักดีแก่กัน บอกพระเณรห้ามปิดกวาดทั้งหมด เดี่ยวจะเป็นบ้ากับเราทั้งวัดไม่ได้นะ จะไม่มีใครกุสลาใครแหละมันเป็นบ้าหมดวัด

เราพูดนี้หมายถึงว่าเหตุผล เข้าใจไหม ต้องยอมรับอย่างนั้นเรื่องเหตุผล เหตุผลนี้รวมแล้วเป็นธรรม ธรรมนี้เหนือทุกอย่าง ใครฝืนธรรมคนนั้นชื่อว่าเริ่มฝืนตั้งแต่ตัวเอง

ไป ทำลายตัวเองไป แล้วก็ทำลายส่วนรวมไปเรื่อย ๆ ถ้าถูกแล้วถูกด้วยกัน กระจายออกไปก็ถูก ถูกกระจายไปหมด นั่น เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น ธรรมไม่เคยเป็นข้าศึกต่อใคร นอกจากกิเลสเป็นวันยังค่ำ เป็นข้าศึก ออกมากออกน้อยเป็นทั้งนั้น ออกในตัวเอง ก็เป็นอยู่ในตัวเอง ออกข้างนอกก็เป็นไปข้างนอกกระจายไปหมด เหมือนไฟเผาไป

อันนี้เขาพูดอย่างงั้นแล้วเราก็อห่อดปัญหาแหละผู้กำกับ (ครับ) เข้าใจแล้ว ให้มันเป็นอย่างงั้นซึ่งถึงถูก อยู่ ๆ บริษัทนั้นบริษัทนี้เอามาแข่งกัน โรงพยาบาลเดียวกัน เครื่องหนึ่งมันเท่าไร สละเวล่ำเวลาเงินทองมาเท่าไร เข้าใจไหมละ น้ำใจเป็นของสำคัญ อยู่ในนั้น ๆ เอามาแข่งกันแล้ว อันนี้แพ้อากลับไป มันไม่ใช่เรื่องมาสู้กันแบบนั้น แต่เรามาทำอย่างนั้นมันขัดมากกว่านั้นอีกนะ เพราะฉะนั้นเราถึงบอกไม่เชื่อเลย มันก็เป็นอย่างว่า แน่ ๆ ก็ลงว่าของเขาคนเดียวกัน ให้เอาอันนั้นอันนี้ไปทดลองมีปัญหาอะไรใช้ไหม ก็ของเขาอันเดียวกันไม่มีปัญหาอะไร มันก็หมดปัญหาไปทันที

อย่างนี้จะท่านทั้งหลายฟังเอานะ เรื่องเหตุผลให้ฟังให้ดี เราเองเราก็ปฏิบัติมาอย่างนั้น เราเองได้กำหนดกฎเกณฑ์ไว้เรียบร้อยแล้วด้วยเหตุผลของเรา เราเองก็แก้ไม่ได้ ฟังซินะ ถ้าเหตุผลเราไม่มีเหนือกว่าเหตุผลของเราที่ตั้งไว้ก่อนแล้ว เราจะแก้ไม่ได้ ต้องปฏิบัติตามนั้น แล้วใครก็จะมาแก้ของเราไม่ได้ อย่าว่าอันนั้นเลย เราเองก็ยังไม่ได้อีก นั่น เราเคารพธรรมนะ หมายความว่าเคารพความจริง ความจริงนี้แหละยังโลกให้เจริญคือธรรม อย่างอื่นไม่ทั้งนั้น ขวางทั้งหมดเลย ต้องยอมรับธรรม เราปฏิบัติความคิดความอ่านของเราหรือการกระทำของเราอย่างไร ถ้าผิดพลาดต่อความจริงแล้วอย่าฝืนนะ ฝืนก็ฝืนตัวเองทำลายตัวเองนั่นแหละไม่ได้ฝืนใครทำลายใคร ทำลายตัวเอง ถ้าเป็นธรรมแล้วโล่งตัวเอง เป็นประโยชน์แก่ตัวเองแล้วก็กระจายไปหมด นี่ท่านเรียกว่าธรรม ให้เข้าใจเอานะ

ถ้าใครไม่ทราบว่าจะธรรม ให้คิดดูเหตุผล เอาเหตุผลมาเทียบกันแล้ว อันไหนถูก อันไหนผิดพิจารณาแล้วให้ดำเนินตามถูก ทางผิดถึงอยากจะทำเท่าไรปิดออก นั่นเรียกว่าธรรม เหตุผลบังคับแล้วเป็นธรรมขึ้นมา ให้พากันจำเอาอย่างนั้น อย่าทำสุ่มสี่สุ่มห้าไม่ได้นะ เสียหาย นี่ปฏิบัติตัวเองมาก็อย่างนั้น จึงได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังอย่างชัดเจนทุกอย่าง ก็คิดดูซิไปแก้บ้ำเจ้าของมันเคยมีหรือ ถ้าธรรมดา หือ เท่านั้นก็เดินกลับแล้วใช้ไหม ถ้าไปบอกอย่างนั้นมันเสียเกียรติเจ้าของ เกียรติขี้หมาอะไรเกียรติบ้ำอย่างนี้เข้าใจไหม จะเอามันไว้อะไร ก็บอกว่า ให้หยุด ๆ มันจะเป็นบ้ำกันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้ำเรา ก็อย่างนั้น เณร มันคงจะหัวเราะ มันคงจะยิ้มในใจ โอ้. ฟังเสียงเหมือนเป็นพื้นเป็นไฟออกมา

เหอ ๆ ขึ้นเลยนะ ก็สั่งย้งงไมันเป็นอย่างนั้นเราไม่ได้เคลื่อนนะ ทุกอย่างไม่เคลื่อนเรื่องของเจ้าของก็ไม่เคลื่อน เรื่องคนอื่น เมื่อตกลงกันเรียบร้อยแล้วต้องเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่สั่งแก้ไขอย่างหนึ่งอย่างใดต้องเป็นอย่างนั้น นี่ก็กำหนด ๔ โมงเย็นปิดกวาด วันนั้นบ้ำเราขึ้นเราก้มา ๓ โมง ๒๐ นาที ใส่ปั้งปั้ง ๆ มาเลย ถูกเณรชำระให้แล้วเปิดเลย อย่างนั้นแหละ ฟังซิ นี่แหละเรานำโลกเราก้ นำแบบนี้เหมือนกัน เราไม่เอาแบบอื่นมาทำ เราทำแบบนี้ เราจึงบอกว่าเราสละเป็นครั้งที่สอง พุดไม่รู้ก็ครั้งแล้วนะ คือพุดอย่างเด็ดออกมาเหมือนกันกับเราปฏิบัติต่อตัวของเรา ปฏิบัติต่อโลก สั่งโลกเราก้เอาความสัตย์ความจริงของเราออกมาแบบเดียวกัน โลกเขาจะปฏิบัติได้มากน้อยเพียงไรเป็นเรื่องของเขา เรื่องของเราที่พิจารณาเรียบร้อยแล้วต้องก้าวเดินตามนี้ ๆ เขาผิดเราไม่ผิดนั้น อย่าให้เราผิด ยิงเราเป็นหัวหน้าด้วยแล้วต้องพิจารณาอย่างมากมาย ละเอียดถี่ถ้วนทุกอย่าง

อย่างี่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย เอาเลย ๆ มันบริสุทธิ์ขนาดนั้นนะเรา อย่างี่สมบัติพี่น้องทั้งหลายมาบริจาค ไม่มีบอกอย่างนั้นเลย ฟังซิบอกไม่มี มีไม่ได้ถ้าลงได้เด็ดขนาดนั้นแล้วมีไม่ได้เป็นอันขาด เราจึงบริสุทธิ์เต็มสัดเต็มส่วน ที่เขาหาเรื่องเราว่าเงินที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาผ่านเรานี้ เราเอาเข้าพุงหมดนี้ มันถึงอ่านพวกนี้ได้อย่างชัดเจนว่าเลวร้ายสุดยอดเลย เพราะเราบริสุทธิ์เต็มเหนี่ยว เราก้เอาอันนี้อ่านพวกนั้น สภาพความเป็นพระไม่มีขึ้นทันทีเลยนะ คือเราบริสุทธิ์ขนาดนี้มาหาเรื่องใส่เราขนาดนี้ ก็อ่านเรื่องความสกปรกเลวร้ายของเขาได้อย่างชัดเจนมาก เราจึงพุดได้อย่างปัง ๆ เลยอย่างี่ละธรรม เข้าใจไหม เราไม่สะทกสะท้าน ก็เราบริสุทธิ์เราบอกบริสุทธิ์ ใครไม่เห็นเราก้เห็นนี้ เราเป็นผู้ทำเอง เขาไม่ได้มาเห็นเรา หาเรื่องหาราวมาใส่เรา หาเท่าไรมันก็เป็นความหา มันก็ผิดวันยังค่ำอยู่นั้น เราถูกวันยังค่ำอยู่แล้ว นี่ที่เราก้ออกด้านทานรับกัน

อย่างเขาหาเรื่องว่าเราเอาเข้าพุงของเราหมด มันเข้ากันไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นจึงได้ออกประกาศรับกันทันทีเลย ของจริงกับของปลอมมันก็รู้ ว่าอะไรผิดอะไรถูก แม้ตั้งแต่จะมาดูบัญชีของเรารายรับรายจ่ายก็ไม่เคยเห็นมา แล้วก็เหมามาเลยเราเอาเงินพี่น้องทั้งหลาย สมบัติพี่น้องทั้งหลายเข้าพุงหมดนี้นะ มันฟังไม่ได้เลย ธรรมดาแล้วจะไม่พุด นี่เป็นภาษาของพระ พระต้องมีคำสัตย์คำจริง พุดออกมาเป็นศีลเป็นธรรม เรื่องกิริยาทำทางพุดออกแบบไหนพุดออกเถอะ คือให้สำคัญถูกต้องตามความจริง ๆ เรียกว่าถูกต้องทั้งนั้น นี่มันเห็นอย่างชัด ๆ ถึงได้อ่านออก หาโจมตีคนอื่นคนใดก็ตาม หาเรื่องหาราวหลอกหลวงตมตุนอะไรก็ตาม นั่นก็เป็นประเภทหนึ่ง แต่เข้ามาหาเรา เราเอาตัวของเราเป็นพยานละซิ เขาว่าเราอย่างนั้น ๆ ตัวจริงความจริงเราเป็นยังงี้ นี่ชิมันรับกันตรงนี้ อย่างเขาหาว่าเราเอาเงินเข้าพุงของเรา นี่มันไม่มีแม่เปอร์เซ็นต์เดียวเลย

นี่มันก็อ่านพวกนี้ชัดเจน ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มาตรวจตราพาสีบัญชีของเราเลย มันก็หาเรื่องใส่เราตมมาเลยอย่างนั้น นี่เราดูอยู่ตลอดปฏิบัติตัวกับพี่น้องชาวไทยตลอดเวลาด้วยความบริสุทธิ์ใจ มันก็อ่านกันออกอย่างชัดเจน จึงบอกสภาพความเป็นพระหมดว่าอย่างนี้เลย เราพูดอย่างนี้แหละ เราเอาอะไรมาเป็นพระ ไม่เป็นพระ เอาธรรมวินัยมาแย้งกัน นั่น เรียนมาด้วยกันทุกคนมันรู้ด้วยกัน เราจะพูดแบบไหนให้ขึ้นเวทีได้เลย จะไม่มีคำว่าปลอม พูดแบบไหนก็ตาม ถ้าลงพูดแล้วขึ้นเวทีได้เลย คือว่าจะออกทางไหนออกวิหุกระจายเสียง ออกไหนออกได้เลย ถ้าลงเราได้พูดแล้ว เอาแต่ความจริงเท่านั้นออกมาพูด ความจอมปลอมเราไม่มีในใจ จึงไม่มีในคำพูดของเรา พูดอย่างตรงไปตรงมาเลย

เรื่องช่วยชาติบ้านเมืองด้วยแล้ว เรื่องเด็ดคอขาดบาดตาย สำหรับเราจะปฏิบัติต่อพี่น้องชาวไทยพร้อมกับการปฏิบัติต่อตัวเอง อันนี้มันพร้อมแล้วในหัวใจ ไม่ต้องมาว่าจะมาแก้ไขตัวเองอย่างนั้นไม่มี มันพร้อมหมดแล้ว มีแต่เตือนข้างนอกเท่านั้นเอง จะช่วยแบบไหน ๆ เราก็มั่นใจไปข้างนอก ของเรามั่นพร้อมแล้ว ๆ เราจึงไม่มีสงสัยการช่วยชาติบ้านเมือง เราช่วยเราเป็นยังไง ออกช่วยชาติบ้านเมืองเราก็ใช้อย่างนั้น แต่มีดีต่อกว่ากันเพราะส่วนรวม แงงหม้อใหญ่กับแกงหม้อเล็ก แกงหม้อเล็กเป็นของเราเอง เราปฏิบัติต่อเราอย่างไร ส่วนปฏิบัติต่ออันนั้น ความจริงเราส่งไปไม่มีผิด แต่เขาจะทำไปผิดพลาดอะไรเป็นเรื่องของส่วนรวม เราไม่ได้ถือสาถือสาอันนั้น แต่สำหรับเราถือทุกกระเบียดเลย ผิดไปไม่ได้ ถ้าลงได้เอาอย่างนี้แล้วต้องเป็นอย่างนี้ เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้เป็นอย่างนั้นนะ

เวลานี้เราก็มั่นใจชาติไทยของเราเป็นสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งอื่นใด ถ้าว่าสมบัติ ไม่มีสมบัติใดยิ่งกว่าสมบัติคือจิตใจของพี่น้องชาวไทยเราทั้งโลก ที่ร่วมมือร่วมใจฝากเป็นฝากตายกันต่อ เวลาที่เราอะไรเป็นจุดศูนย์กลางแห่งที่รวมของจิตใจเราก็คือ ๑.ทองคำ ๒.ดอลลาร์ ๓.เงินสด ที่เราจะนำเข้ามาช่วยชาติบ้านเมือง อันดับ ๑ คือทองคำ นี่คือหัวใจของคนไทยทั้งชาติลงนี้หมด หัวใจเราก็มั่นใจจุดนี้ไม่ได้ไปที่อื่น เพราะฉะนั้นเราถึงเน้นหนักตรงนี้ อะไร ๆ มาขัดข้องจุดนี้ไม่ได้ ขัดข้องด้วยความผิดพลาด ฉลาดรู้เท่าไม่ถึงการณ์เป็นอีกอย่างหนึ่ง ผิดพลาดด้วยเจตนาเป็นอีกอย่างหนึ่ง อันนี้มีน้ำหนักมากทีเดียว กระเทือนมากอันนี้นะ เราถืออย่างมากที่สุดเรื่องอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงพากันรวมกัน นี่แหละจิตใจของพี่น้องชาวไทยเรา มาอยู่ที่จุดกลาง

เราเอาธรรมเข้ามาประมวลทั้งหมดในชาติไทยของเราจะอยู่ร่วมกันเป็นสุข และจริงจังารต่อไปตั้งแต่ปู่ย่าตายายบรรพบุรุษนำพี่น้องชาวไทยมา นำมาด้วยความอดส่ำห์พยายามสรวงทรมณ์สมบัตินี้มา เฉพาะอย่างยิ่งมาเป็นคลังหลวงนี้ ให้เป็นจุดศูนย์กลาง

ของพี่น้องชาวไทยลูกหลานทุกคนเดินตามนี้ ให้พากันรักษามรดกของปู่ย่าตายายนี้ไว้ให้ดี แน่ความหมายก็ว่าอย่างนั้น เราก็พยายามเห็นว่าสมบัติเหล่านี้มันร่อยหรอลงไป ๆ ก็จึงเตือนกันแล้วให้พยายามพุง แล้วนำสมบัติเหล่านี้มาพุงคลังหลวง ซึ่งเป็นสมบัติของปู่ย่าตายายของเราอีกต่อไป เมื่อเราตายไปแล้วก็ยังเป็นสมบัติของลูกหลานของเราต่อไป เวลานี้เป็นสมบัติของพวกเราทั้งหมด ที่เราอุตส่าห์พยายามมานี้ไม่เป็นของใคร เป็นของเราทั้งหมด เมื่อเราล่วงลับไปแล้วลูกหลานนั้นแหละจะมาสืบทอดเหมือนเราสืบทอดจากปู่ย่าตายายของเราทุกวันนี้ มาจากคลังหลวงนี้แหละ

นี่เราก็พยายามจะสืบทอดอันนี้เอาไว้ เพราะฉะนั้นหัวใจของคนทั่วประเทศจึงมาอยู่ในจุดเดียวกันนี้หมด ให้พยายามทะนุถนอมรักษา อย่าให้มีอะไรมากัดมากันมาปิดมากันเอาไว้ ให้เปิดทางให้เข้า ๆ นี่เป็นความถูกต้องดีงาม เราก็พาพี่น้องทั้งหลายทำอย่างนี้ละ ให้ปฏิบัติอย่างนี้ตลอดไป อันใดที่เป็นข้าศึกนี่ถือว่าเป็นข้าศึกต่อคนไทยทั้งชาติ หัวใจคนไทยทั้งชาติจะกระเทือนไปหมดเลย เพราะจุดใหญ่อยู่จุดนี้ ให้พากันเข้าใจวันนี้ก็พูดเท่านั้นแหละ

สรุป ทองคำและดอลลาร์ตลอดกฐิน วันที่ ๙ ทองคำได้ ๑๑ บาท นี่คำว่าทองคำได้เท่านั้นบาทเท่านั้นบาท เราหมายถึงทองคำที่ผู้บริจาคมาธรรมดาเข้าสู่จุดรวมใหญ่เลยทีเดียว ส่วนทองคำกฐินอะไร ๆ เราไม่นับเข้านี้ละ อันนั้นแยกเป็นกฐิน ๆ แม้จะเข้าในจุดเดียวกันก็ตาม เมื่อยังเป็นแผนกก็ต้องแยก อันนี้ที่ว่าเท่านั้นบาทเท่านั้นบาท หมายถึงทองคำที่มาจุดกลาง ๆ ธรรมดาที่เราบริจาคมาซึ่งยังไม่เคยมีกฐินมาก่อน เราก็ลงนี้เมื่อกฐินมีแล้ว ส่วนกฐินก็แยกเป็นกฐิน ๆ ไป ส่วนที่เป็นส่วนรวมก็แยก เช่น วันละเท่านั้นบาทเท่านั้นบาทก็หมายถึงส่วนรวมปกติของเรา เข้าใจแล้วนะ

ทองคำเมื่อวานได้ ๑๑ บาท ๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๑ ดอลลาร์ กฐินทองคำได้ ๓ กอง เงินสดนั้นหมายถึงกฐินเงินสดนะ กฐินเงินสดพูดให้เต็มกฐินเงินสด ได้ ๑๒๘ กอง รวมเป็น ๑๓๑ กอง ที่นี้กฐินทองคำได้ ๓,๔๖๔ กอง เท่ากับน้ำหนักของทองคำ ๑๓ กิโล ๑๑ บาท ๑ สลึง ส่วนกฐินเงินสดและเช็คได้ ๑๑,๑๖๘ กอง เท่ากับเงินสด ๑๗,๘๖๘,๘๐๐ บาท รวมกฐินทองคำทั้งหมดได้ ๑๔,๖๓๒ กอง ยังขาดอยู่อีก ๖๙,๓๖๘ กอง กรุณาทราบตามนี้ แล้วตัดเข้า ๆ นะ พวกเราตัดเข้าทุกคน ๆ

เงินที่มาทอดให้เป็นกฐินทองคำนี้เวลานี้เอาเข้าบัญชีไว้ละ พอถึงเวลาแล้วนี้จะถอนออกมาทันที เราเป็นผู้สั่งถอนเอง เป็นอื่นไปไม่ได้ว่าฉันเถอะ สั่งปั๊บเดียวเท่านั้นหมดเลย เพราะบัญชีทั้งหมดอยู่กับเราคนเดียว เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่าย ไม่ให้ใครมาทำหน้าที่แทน กลัวจะรั่วไหลแตกซิม ฟังซิพี่น้องทั้งหลาย แต่ก่อนเราเคยเกี่ยวข้องกับเงินกับทองที่ไหนไม่เคยเกี่ยวเลยนะ ปิดตลอดเลย แม้แต่อยู่ในวัดนี้ก็ไม่มีเกี่ยว มาสร้างวัดที่

แรก ได้มาเท่าไรก็แจกทานไปตลอดตั้งแต่เริ่มสร้างวัด เราไม่ถือเงินเป็นของตัวเอง เพราะถือเป็นข้าศึกต่อธรรมทั้งหลายเป็นอย่างยิ่ง เรื่องเงินนี้เป็นข้าศึก เพราะสร้างความกังวลวุ่นวาย สร้างความสังสมสร้างกิเลสตัณหาขึ้น ธรรมวินัยจะไม่มีเหลือ พระพุทธเจ้าจึงตัดออกหมดเรื่องเหล่านี้ นี่เราก็เป็นอย่างนั้นมา

ที่นี้เมื่อมาเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมืองแล้ว ความไว้วางใจ ความบริสุทธิ์ของสมบัติอันนี้จะขึ้นอยู่กับที่จุดไหน เรามาพิจารณาตรงไหนมันก็เป็นที่ไม่แน่ใจ ๆ ตกลงเราไม่เคยยุ่งกับเงินก็ต้องมาเป็นเจ้าของสมบัติ เรียกว่าฝากในนามของเราหมดเลย บัญชีทุกบัญชี บัญชีเงินเหล่านี้ให้เป็นของเราทั้งหมดเป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียว เพื่อกันความรั่วไหลแตกซิม ไม่ให้ออกไปไหนเลย ออกไปเท่าไรก็เป็นคนสั่งเห็นอยู่กับเรา นี่แหละที่เราได้ถือบัญชีนะพี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ ถือด้วยความว่าฝืนอย่างยิ่งนั่นเอง นี่เราเห็นแก่ชาติบ้านเมืองเป็นสำคัญ ตัวเราก็บริสุทธิ์อยู่แล้ว เราไม่ได้ไปทำอะไร เรามารักษาเพื่อชาติบ้านเมืองจะเป็นอะไรไป ก็แยกพระวินัยข้อนี้ออกมา ถ้าธรรมดาไม่ยุ่งนะ เราแยกมาก็ไม่ผิด แน่ อย่างนั้นนะ คือแยกตามสัตตามส่วนที่เห็นว่าเหมาะ นี่ก็แยกมาเป็นเจ้าของบัญชีเงิน เพื่อพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละไม่ได้เพื่อเรา เพื่อเราไม่มีบัญชีเงินไม่มี เวลาเงินสดถวายเป็นกฐินทองคำนี้แล้ว เวลานี้ก็เอาเข้าบัญชีหมดถึงเวลาแล้วก็ถอนออกจากบัญชีไปซื้อทองคำด้วยกันกับกฐินทองคำทั้งหมด รวมกันแล้วก็หลอม กรุณาทราบตามนี้

มันมีบัญชีอยู่ ๒ ทางอุดร ทางโน้น แต่อยู่ในความรับผิดชอบเป็นผู้ถือบัญชี เราผู้เดียวเป็นผู้ถือ เข้าทางไหนเข้าได้ทั้งนั้น แต่เวลาส่งจ่ายเราเป็นคนสั่งผู้เดียวเท่านั้น จึงบริสุทธิ์ตลอดมา กรุณาทราบตามนี้

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com